

gaaede ud. Dersom det Forslag ikke var fremkommet, som det ærede 8de kongevalgte Medlem har stillet, havde der ikke været nogen Opfordring til at give de Forsklaringer, der ere givne; men det er naturligt, naar man staaer ligeoverfor et Forslag, der er fremsat af en æret Landsthingsmand, som jeg ved tidligere Leiligheder har betegnet som født Jurist, og det er en Bekjendelse, jeg fastholder, — naar der fra en saadan Mand fremkommer en Fortolkning, som efter Ens fulde Overbeviisning er aldeles forkastelig, kan man dog ikke lade være at spørge sig selv, hvor det kan være, at en saadan Fortolkning alligevel kan komme frem, og da kommer man naturligt til at sige sig selv: So, det maa ligge deri, at den hele Tankegang, som var mig fuldstændig nærværende ved denne Sags forberedende Behandling, har der ikke været Leilighed til at forelægge for Medlemmerne, idetmindste ikke i en Udvalgsbetænkning. Men det ærede kongevalgte Medlem tager dog fejl, naar han mener, at det daværende Fællesudvalg ikke har udtalt sin Tanke; thi Tilfældet vil, at her har Fællesudvalget netop udtalt sin Tanke; den er nemlig udtalt gennem en af de midlertidige Grundlovsbestemmelser, nemlig den 5te, som taler om, hvorledes der skal forholdes med Valgene. Der berøres netop et Punkt, hvor man har viist i Handling, hvorledes man forstod Loven. Jeg skal villigt indrømme, og aldrig har jeg kunnet sige det Modsatte, at en Tanke, der hviler, om jeg saa maa sige, i de Ufødtes Nat, ikke kan paaberaabes som et Fortolkningsbidrag, men jeg troer, at det er en Pligt og altsaa ogsaa en Ret at forklare, hvad der utvivlsomt var den ledende Tankegang under Forberedelsen af det hele Forslag. Men det er aldeles uimodsigeligt, at netop den 5te midlertidige Grundlovsbestemmelse indeholder et aldeles afgjørende Argument mod den Paastand, som det ærede 8de kongevalgte Medlem første Gang vilde gjøre gjældende, at nemlig § 40 i Grundloven i Virkeligheden var et Bud om, at Forholdstalsvalgmaaden skulde benyttes, ikke alene ved Valget af Landsthingsmænd, men ogsaa ved Valget af Valgmænd. Han fremsatte denne Paastand ved 1ste Behandling, men gled let hen over den, og han tog den aldeles tilbage

i sit andet Foredrag, og det meget viseligt; thi han kunde ikke fastholde den uden med det Samme at sige, at ikke blot Forslagsstillerne, men alle de, der have voteret Paragraphen, fuldstændigt maatte have misforstaaet det Bud, som han nu vilde fortolke paa denne Maade. Ligeoverfor en saadan Fortolkning, som efter min fulde Overbeviisning er forkastelig, er det, jeg hævder vor Pligt til at give de Ophæninger, vi kunne, og jeg tilbageviser aldeles bestemt Nødvendigheden af denne Protest, thi der har ikke fra min Side været gjort nogen Fordring paa en kvalificeret Fortolkningsmyndighed.

Blandt de Forslag, jeg før omtalte, var ogsaa det, som angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal hengaae nogen Tid, inden Valghandlingen maa tilendebringes. Jeg troer ikke at handle mod noget af Udvalgets Medlemmers Mening — jeg har ogsaa forstaaet den ærede Forslagsstiller af Underændringsforslaget saaledes, at han heller ikke har Noget derimod — ved efter Udfaldet af en tidligere Afstemning ogsaa med Hensyn til disse Valg at tage Forslaget om de 3 Timer tilbage. Jeg skal altsaa paa Udvalgets Vegne tage Ændringsforslaget Nr. 21 tilbage.

Formanden: Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 21 er taget tilbage, og jeg skal spørge, om Noget optager det. (Ophold.) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet. Derved bortfalder selvfølgelig ligeledes det af Landsthingsmanden for 4de Ærds stillede Underændringsforslag til dette Forslag.

Ordføreren: Til Slutning skal jeg indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning ligeoverfor det ærede 8de kongevalgte Medlem. Jeg tør saameget mindre trætte Forsamlingen ved yderligere Foredrag, som det er mig klart, at jeg maa have trættet den ved mit forrige Foredrag, da endog ogsaa det ærede Medlem, som ellers opfatter saa skarpt, i en heel Række Bemærkninger viste, at han har misforstaaet mine Grunde og det Sammenhæng, hvori jeg fremsatte de Argumenter, jeg gjorde gjældende; jeg er overbevist om, at han ved senere at læse mit Foredrag igjennem, saafremt han vil gjøre sig den Uleilighed, vil see, at han gif ud fra